

Metempsihoză

Nelu Preda

Priveam nelămurit în oglinda sufletului,
Dragoni lascivi îmi mușcau ventrele creierului,
Șira spinării mi se curbă dreaptă,
Nelămurirea sfâșie și mă așteaptă.
Nori plumburii îmi umplu retinele,
Îmi bâzâie în urechi toate albinele,
Nici nu mai știu care-i dreaptă și stângă
Dar amândouă mă cuprind să mă strângă !
Gâtul îmi horcăie, capu-mi plesnește
Prins nemilos într-al migrenelor clește !
Ceva mă mișcă și mă trezesc...
Era un coșmar cum mereu pătimesc !
Dragoni lascivi nu-mi mai mușcă ventrele creierului,
Simt cum renasc sub adierea zefirului,
Stelele deasupra-mi strălucesc doar mijit...
Mi-aprind o țigară și zâmbesc fericit !